

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 26 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0296
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0119-A

Verzoekende partijen	1. de bvba GARAGE RONNY DIERICKX 2. de heer Ronny DIERICKX vertegenwoordigd door advocaat Dirk VLIEGEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2360 Oud-Turnhout, Steenweg op Turnhout 87/1
Verwerende partij	de gemeente OUD-TURNHOUT vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

---

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 september 2018.

De verwerende partij heeft geen akte genomen van de melding van de verzoekende partijen voor het exploiteren van een garage/carrosseriebedrijf (klasse 3 inrichting) op de percelen gelegen te 2360 Oud-Turnhout, Donk 23, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie I, nummers 785C, 798R, 800P en 800R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 november 2019.

Advocaat Dirk **VLIEGEN** voert het woord voor de verzoekende partijen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 28 april 1970 en 6 januari 1975 worden aan de heer Jansens Frans stedenbouwkundige vergunningen verleend voor respectievelijk de bouw van een dienstenstation en voor het bouwen van een woning aan de op dat moment bestaande garage en werkplaats.

Op 10 november 1998 bekomen de verzoekende partijen een milieuvergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Turnhout voor het uitbaten van de garage, die geldig is tot 10 november 2018.

Op 22 juli 2009, 20 oktober 2011 en 30 oktober 2012 worden er ten aanzien van het betrokken perceel processen-verbaal opgesteld, waarin wordt vastgesteld dat er vooraan en achteraan de garage voertuigen worden gestald zonder stedenbouwkundige vergunning.

Op 13 april 2017 dienen de verzoekende partijen bij de gemeente Oud-Turnhout een aanvraag in voor een planologisch attest. Die aanvraag wordt op 11 mei 2017 onontvankelijk verklaard omdat uit de aanvraag niet blijkt dat het bedrijf als hoofdzakelijk vergund kan worden beschouwd.

2.

De verzoekende partijen melden op 24 augustus 2018 bij de verwerende partij de exploitatie van een klasse 3 inrichting, zijnde een garage/carrosseriebedrijf op de percelen gelegen te 2360 Oud-Turnhout, Donk 23.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977 in agrarisch gebied.

De verwerende partij neemt op 18 september 2018 geen akte van de melding van de verzoekende partijen. De verwerende partij beslist:

" ...

Gelet op art. 111 van OVD welke stelt: "De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, § 3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, § 1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. Ze bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, stelt de overheid, vermeld in artikel 107, de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven."

Gelet op art 5.4.3, §3 van DABM welke stelt "Met het oog op de bescherming van de mens en het milieu kunnen de milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde ingedeelde inrichtingen en activiteiten in of nabij sommige gebieden of hindergevoelige objecten beperken of verbieden."

Gelet op art. 3 van OVD welke een efficiënte, doelgerichte en geïntegreerde vergunningverlening beoogt die bijdraagt tot de doelstellingen vermeld in :

1° artikel 1.1.4 van de VCRO;

2° artikel 5.1.3 van het DABM;

3° artikel 4 van het decreet van 15 juli betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid;

4° artikel 6 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Dit decreet doet geen afbreuk aan de inhoudelijke verplichtingen die zijn vastgesteld bij of krachtens :

1° titel IV van de VCRO;

2° titel V van het DABM,

3° het decreet van 15 juli betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid;

4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Gelet op art. 5 van OVD welke stelt dat "het decreet van toepassing is op projecten die zijn onderworpen aan:

1° de vergunningsplicht, namelijk voor:

a) het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 van de VCRO,

b) het verkavelen van gronden als vermeld in artikel 4.2.15 van de VCRO;

c) de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of tweede klasse als vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM;

d) vergunningsplichtige kleinhandelsactiviteiten als vermeld in artikel 11 van het decreet van 15 juli betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid;

e) vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, § 7, en artikel 13, § 4 en § 5, van het

decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

2° de meldingsplicht, namelijk voor:

a) het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.2 en artikel 4.2.4. van de VCRO,

b) de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse als vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM "

Gelet op art. 4.1.1.1 VLAREM II welke het algemeen inplantingsvoorschrift voor inrichtingen van derde klasse (algemene milieuvoorwaarde) bevat: 'Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.

Gelet op de bepalingen in deel 5bis van VLAREM II (pakketten milieuvoorwaarden voor standaardgarages en — carrosseriebedrijven en standaardhoutbewerkingsbedrijven):

Artikel 5BIS.0.1.: "Voor de categorieën van inrichtingen bedoeld in de rubrieken 15.5 en 19.8 van de indelingslijst, gelden de in dit deel onder de respectieve hoofdstukken vastgestelde milieuvoorwaarden als het geheel van de algemene en de voor die categorie van inrichtingen vastgestelde milieuvoorwaarden bedoeld in artikel 5.4.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

Artikel 5BIS.0.2., § 2: Blijven alleszins onverminderd van toepassing, de bepalingen van artikel 4.1.1.1 volgens dewelke de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts is toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de

algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg."

Gezien de ligging van de IIOA volgens het gewestplan in agrarisch gebied;

Gelet op de vergunningshistoriek waarbij een deel van het hoofdgebouw, het grootste deel van de aangebouwde werkplaats en voertuigstalling in open lucht (waaronder deels op de verharde oppervlakte vooraan) als niet vergund dienen beschouwd te worden Gelet dat bezwaarlijk gesteld kan worden dat de voor de bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund zijn.

BESLUIT:

Art. 1 — Geen akte te nemen van de melding gedaan op 24/08/2018 door Garage Ronny Dierckx BVBA (de heer Ronny Dierckx), Donk 23, 2360 Oud-Turnhout betreffende een hinderlijk beschouwde inrichting van klasse 3 gelegen Donk 23, 3de afd, sectie I, nr. 785 C, 798 R, 800 P, 800 R, zijnde standaardgarages en — carrosseriebedrijven, met volgende rubrieknummer uit VLAREM: 15.5

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen blijkt dat zij de schending inroepen van artikel 111 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet) *juncto* artikel 4.2.14 VCRO. Zij voeren aan dat het bedrijf globaal gezien wel degelijk hoofdzakelijk vergund is. Ze verwijzen naar de verleende vergunning van 28 april 1970 en 6 januari 1975 voor het bouwen van een dienstenstation en voor het bouwen van een woning aan de bestaande garage en werkplaats. Vervolgens wijzen ze erop dat de opeenvolgende processen-verbaal van 2009, 2011 en 2012 alle betrekking hadden op het onvergund stallen van voertuigen aan de voor- en achterzijde van de garage, en dat er thans zo weinig mogelijk voertuigen worden gestald op het perceel achter het bedrijf.

Vervolgens voeren zij aan dat de parking aan de straatzijde al voor 1999 als vergund wordt beschouwd. Daarop aansluitend halen zij aan dat hoewel het hoofdvolume van de garage niet volledig volgens de vergunning werd uitgevoerd, (het achterste dakvlak werd namelijk opgetild tot een plat dak met een hoogte van 8m in plaats van een licht hellend dak), het dak als vergund moet

beschouwd worden, aangezien het werd opgericht in 1975 voor de inwerkingtreding van het toepasselijke gewestplan van 30 september 1977.

Tot slot wijzen ze erop dat het noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering van de eerste verzoekende partij dat er van de melding akte wordt genomen, gelet op de grote verscheidenheid aan motoroliën in een hedendaagse garage-activiteit en het feit dat de voorraad die momenteel in de milieuvergunning is opgenomen moet vergroot worden.

2.

De verwerende partij wijst op de vergunningstoestand van het betrokken bedrijf zoals die door de tussenkomende zelf is aangegeven in diens aanvraag tot het bekomen van een planologisch attest (p.36). Ze geeft vervolgens aan dat die aanvraag op 17 mei 2017 onontvankelijk is verklaard doordat uit de aanvraag zelf blijkt dat een deel van het hoofdvolume met de garage niet conform de vergunning werd uitgevoerd, dat voor het achterste deel van de werkplaatsen (grafisch 3/4de of meer van de werkplaatsen) geen vergunningen terug te vinden zijn, dat de oprichtingsdatum daarvan niet gekend is en dat een proces-verbaal werd opgemaakt voor de stalling van voertuigen (zowel vooraan als achteraan).

Daarop aansluitend haalt zij de definitie aan van het begrip 'hoofdzakelijk vergund' zoals opgenomen in de VCRO, met name *'een vergunningstoestand waarbij geldt dat: bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft'*.

Zij besluit dat er gelet op de voormelde vergunningstoestand bezwaarlijk kan gesteld worden dat de voor de bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund zijn.

Tot slot stelt zij in antwoord op het standpunt van de verzoekende partijen, dat de garage als vergund moet worden beschouwd overeenkomstig artikel 4.2.14 VCRO en dat de parking vooraan als van voor 1999 als vergund beschouwd wordt, dat de eigenaar/exploitant nooit een opname in het vergunningsregister heeft gevraagd en dat noch de aanvraag tot planologisch attest, noch het dossier van de melding, noch het verzoekschrift tot vernietiging voldoende stukken omvat om een besluit tot opname in het register te kunnen nemen.

In zoverre de verzoekende partijen nog aanvoeren dat het noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering van de eerste verzoekende partij dat de voorraad aan motoroliën die momenteel in de milieuvergunning is opgenomen dient te worden vergroot, wijst de verwerende partij erop dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de aanvraag enkel als 'een vergroting' is ingediend.

3.

In hun wederantwoordnota voegen de verzoekende partijen nog toe dat het in 1970 vergunde dienstenstation onder meer een tankstation betreft waarvoor de verharding vooraan het gebouw werd aangelegd en dat in 1996 de tanks van onder de verharding werden uitgehaald en deze vervolgens werd teruggeplaatst. Daarnaast is er ook sinds het begin van de jaren 1970 een uitbating als garage op het perceel.

Wat het perceel achter het bedrijf betreft, wijzen ze erop dat er ondertussen een herbebossingsproject lopende is in samenwerking met 'De Bosgroep' en dat dit deel dan ook niet kan worden meegerekend als noodzakelijk voor de bedrijfsvoering. Zij lichten thans ook toe dat de parking vooraan als vergund moet worden beschouwd omdat die is aangelegd voor de wetswijziging van 1999 en dat dit overigens niet wordt betwist in de antwoordnota van de verwerende partij.

Vervolgens voeren ze met betrekking tot de achterbouw nog aan dat deze dienst doet als stallings- en bergingsruimte en derhalve niet noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering. Ze halen ook nog aan dat er door de verwerende partij nooit een proces-verbaal werd opgesteld voor enig bouw misdrijf ten aanzien van het voorgaande en dat daardoor elk eventueel bouw misdrijf is verjaard.

Ze besluiten dat de stelling van de verwerende partij, dat 3/4de van de oppervlakte als niet vergund moet worden beschouwd, niet correct is en dat ze zo nodig overigens ook nog steeds een regularisatievergunning of een opname in het vergunningenregister kunnen aanvragen.

Wat dat laatste betreft wijzen ze er nog op dat de argumentatie van de verwerende partij, dat er geen opname in het vergunningsregister werd aangevraagd, faalt naar recht aangezien de constructies van rechtswege als vergund worden beschouwd en een opname niet (per se) dient te worden aangevraagd.

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 111 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet) dient de verwerende partij na te gaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn en of ze niet verboden zijn bij of krachtens artikel 5.4.3, §3 DABM en de artikelen 4.2.2, §1 en 4.2.4 VCRO.

Artikel 5.4.3, §3 DABM luidt als volgt:

“Met het oog op de bescherming van de mens en het milieu kunnen de milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde ingedeelde inrichtingen en activiteiten in of nabij sommige gebieden of hindergevoelige objecten beperken of verbieden.”

Artikel 4.1.1.1 VLAREM II luidt als volgt:

“Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.

Deze bepaling is niet van toepassing op de inrichtingen van derde klasse die deel uitmaken van een inrichting van eerste of tweede klasse.”

Artikel 5BIS.0.2, §2 VLAREM II, zoals van toepassing, bepaalt daarbij specifiek voor garages/carrosseriebedrijven (voorheen rubriek 15.5 van de indelingslijst) dat de bepalingen van artikel 4.1.1.1 VLAREM II alleszins onverminderd van toepassing blijven.

Uit het voorgaande volgt dat de exploitatie van een meldingsplichtige inrichting van de derde klasse verboden is wanneer de inplantingsplaats niet verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg en dat de aktenaam in dat geval overeenkomstig artikel 111 Omgevingsvergunningsdecreet moet geweigerd worden.

2.

Onderhavige zaak heeft betrekking op een aanvraag tot aktenaam van melding voor de exploitatie van een garage/carrosseriebedrijf (voorheen indelingsrubriek 15.5).

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vast dat de voor de bedrijfsvoering noodzakelijke constructies niet vergund zijn. Zij geeft aan dat zij zich hiervoor baseert op de onontvankelijkheidsverklaring van het eerder aangevraagde planologisch attest, alsook op de stukken van die aanvraag waarin de vergunningstoestand kan worden gevonden.

De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat uit de door de verzoekende partijen ingediende aanvraag tot planologisch attest, onderdeel van het administratief dossier, blijkt dat zij de vergunningstoestand van de voor de bedrijfsvoering noodzakelijke constructies daarin zelf anders voorstellen dan thans in hun verzoekschrift voor de Raad.

In de aanvraag tot planologisch attest is onder de hoofding '5. Overzichtsplan stedenbouwkundige vergunningstoestand' onder meer het volgende te lezen:

“ ...

Stedenbouwkundige vergunningstoestand

De initiële bouwvergunningen werden aangevraagd op naam van dhr. Janssens Frans. Op 28/04/1970 werd door het College van Burgemeester en Schepenen een eerste bouwvergunning afgeleverd voor het bouwen van een dienstenstation (ref. 92.630). Vervolgens werd op 06/01/1975 een bouwvergunning bekomen voor het bouwen van een woning aan een bestaande garage en werkplaats (ref. 92.630/C(1)).

Op 16/10/1989 werd door de BVBA Huyer een aanvraag ingediend voor het bouwen van een luifel en werkplaats (ref. 279.379.G), die echter op 14/11/1989 door het College van Burgemeester en Schepenen werd geweigerd.

Het hoofdvolume met de garage werd niet volledig conform de vergunning uitgevoerd: in plaats van een licht hellend zadeldak, werd het achterste dakvlak opgetild tot een plat dak met hoogte van 8 meter. Daarnaast is ook geen vergunning terug te vinden van de achtergelegen werkplaatsen (1 bouwlaag plat dak). De oprichtingsdatum van de betreffende bouwdelen is niet gekend;

Op 22/06/2009 werd een PV opgemaakt omwille van de volgende reden: “N.a.v. deze controle stellen wij vast dat er voor- en achteraan de garage voertuigen gestald worden op de percelen, dit zonder stedenbouwkundige vergunning”. Op 20.10.2011 werd een navolgend PV opgesteld m.b.t. de feiten, inhoudende het stallen van voertuigen zonder stedenbouwkundige vergunning. Op 30.10.2012 werd een tweede navolgend PV opgesteld omwille van dezelfde problematiek.

Inmiddels worden er zo weinig mogelijk (enkel in de voorste zone van het perceel) voertuigen meer gestald op het perceel achter de bedrijfssite.

Aan alle opmerkingen in het verslag van OVAM werd gevolg gegeven.

Het stallen van voertuigen aan de straatzijde zou door middel van een vergunning op basis van een planologisch attest kunnen worden geregulariseerd, waarbij een verbetering van de ruimtelijke toestand tot stand gebracht kan worden.

...”

Hieruit blijkt dat de verzoekende partijen zelf te kennen geven dat een aanzienlijk deel van de bestaande en, zoals blijkt uit zowel de aanvraag tot planologisch attest als uit de huidige aanvraag tot aktenaam van melding, voor de bedrijfsvoering noodzakelijke constructies niet vergund zijn en

dat zij thans niet aantonen dat deze als vergund geacht kunnen worden beschouwd. Vergunningen die niet conform werden uitgevoerd, kunnen overigens nadien niet *'geregulariseerd'* worden door oneigenlijk beroep te doen op artikel 4.2.14 VCRO. Bijgevolg dient dit aanzienlijk deel van de inplantingsplaats van de garage/carrosseriebedrijf conform artikel 4.1.1.1 VLAREM II te worden beoordeeld op diens verenigbaarheid met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijke gewestplan.

In die zin heeft de verwerende partij dan ook terecht geoordeeld dat zij thans geen akte kan nemen van de melding van de verzoekende partijen aangezien de exploitatie conform artikel 4.1.1.1 VLAREM II *juncto* artikel 5.4.3, §3 DABM niet is toegestaan omdat de percelen van de aanvraag volgens het gewestplan 'Turnhout' gelegen zijn in agrarisch gebied en de inplantingsplaats dus niet verenigbaar is met de voorschriften van het gewestplan.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Aangezien de vordering tot vernietiging wordt verworpen, moeten de verzoekende partijen als de in het ongelijk gestelde partijen worden beschouwd.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 26 november 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH